

Ik wil mijn klacht over de behandeling van mijn moeder door sog arts in zorgwooncentrum Oldeslo in Den Haag aanvullen, verduidelijken en concretiseren.

1. Onvoldoende oog voor bijwerkingen van medicatie, met name het slecht reageren van mijn moeder op de Fentanyl pleister naast alle andere medicatie, gezien haar leeftijd en haar wensen. Geen rekening is gehouden met de medische voorgeschiedenis, operaties, 25 jaar slikken van statines en de gevolgen daarvan.
2. Onnodig risico nemen voor herhaling van bloedingen (hersenen, maag-darm) door in januari 2019 clopidogrel te starten na beroerte op 24 december 2018, zonder scan om te zien of er sprake was van hersenbloeding of trombose. Ze is volgens de lijkschouwer zeer waarschijnlijk aan een hersenbloeding overleden, 18 mei 2019.
3. Onterecht weigeren van inzage in medisch dossier, ondanks toestemming van mijn moeder (zie in eerdere bijlages haar handgeschreven toestemming).
4. Mijn moeder overal buiten is gehouden, door mijn moeder onterecht als dement te (willen blijven) zien en wilsonbekwaam. Meer mensen ook van de verpleging hebben bevestigd dat ze wel verzorgd moest worden en hulpbehoevend was, maar haar niet als dement zagen en zeker niet in een gevorderd stadium en ook niet wilsonbekwaam. Ze kon goed aangeven wat ze wel en niet wilde zeiden verpleegsters, stond ook op haar behandelplan.
5. Nooit openstaan voor het onderzoeken van alternatieven, natuurlijke middelen, belang van contact en voeding. De CBD hennepolie, die klaarstond van apotheek Transvaal en tegelijkertijd stoppen met paracetamol is nooit serieus geprobeerd. Wat CBD kan doen heeft mijn moeder nooit mogen ervaren.
6. De algehele verzorging schoot tekort en het afschuwelijke pyjmapak waar ze duidelijk in was dat ze dat niet, wilde heeft het leven van mijn moeder heel zwaar gemaakt, zie foto's kleding, luiermateriaal, bed, etc. en video's.

Aanvulling gevolgen medicijnen en overlijden van mijn moeder 18 mei 2019

Dit bericht van de Amerikaanse hartchirurg Dwight Lundell bevestigt dat steeds meer mensen van de farmaceutische industrie naar buiten komen met hun verhaal over wat er misgaat in die wereld.

http://niburu.co/index.php?option=com_content&view=article&id=2270:were-ldberoemde-hartchirurg-onthult-ware-oorzaak-hartkwalen&catid=17:gezondheid&Itemid=30

Mijn moeder heeft 25 jaar statines geslikt en ook jaren Pro Becel Pro-Activ gegeten.

Dwight Lundell heeft 25 jaar meer dan 5.000 openhartoperaties verricht. Op basis van de wetenschappelijke literatuur hield het medisch establishment altijd vol dat hartziekten het gevolg zijn van een verhoogd cholesterolgehalte. Maar cholesterolverlagers en een vetarm dieet hebben gezorgd voor een enorme toename van diabetes en obesitas, ook In Nederland. Mijn moeder was één van de slachtoffers, door 25 jaar slikken van statines. Ze had ze geen eetlust meer en hoewel ze niet zwaar was, zat de allergrootste maat broek nog te strak. Ze was zo overbelast door de medicijnen dat eigenlijk bijna alles te veel was.

Het Nederlandse initiatief voor Diabetes2keerom inmiddels door het LUMC (Leids Universitair Medisch Centrum) en TNO wetenschappelijk ondersteund hebben veel mensen geholpen om te kunnen stoppen met de medicijnen door verandering van leefstijl, voeding, en ontspanning.

Enkele jaren geleden werd ontdekt dat ontstekingen in de aderswand de werkelijke oorzaak zijn van hartziekten. Ondanks het feit dat 25 procent van de bevolking dure statines slikt en veel vet is verdwenen uit ons dieet overlijden er meer mensen aan hartziekten dan ooit tevoren. Mijn moeder heeft twee hartoperaties gehad.

Zonder ontstekingen in het lichaam zal cholesterol zich nooit ophopen in de aderswand om vervolgens hartziekten of beroertes te kunnen veroorzaken. Door voedsel dat ontstekingen in je lichaam veroorzaakt te vermijden en essentiële voedingsstoffen uit vers onbewerkt voedsel tot je te nemen herstel je de schade aan je bloedvaten en de rest van je lichaam. Kokosolie is heel goed in- en uitwendig voor ontsteking en gezondheid. Wij gaven mijn moeder kokosolie en sappen.

Maar alles moest stoppen en om ons weg te houden van mijn moeder, is toegegeven, is mijn moeder op de gesloten afdeling geplaatst. Dat heeft dus niets met haar zogenaamde dementie te maken. Daar is naar het CIZ (Centrum Indicatiestelling Zorg) een ander verhaal van gemaakt. Mijn moeder heeft (is te lezen) heel duidelijk gezegd dat ze niet zag waarom dit moest gebeuren. Dat werd weer gebruikt om te schrijven dat mijn moeder geen zelfinzicht had in haar ziekte, heel erg.

Wij mochten mijn moeder vanaf 28 maart 2018 alleen nog maar dinsdag, donderdag en zaterdag zien van 18:00 uur tot 21:00 uur, ongeacht feestdagen of verjaardagen.

Mijn moeder vond het eten helemaal niets, moest soms overgeven en kon het niet naar binnen krijgen en kreeg nutridrink, voor de eiwitten die 25 afgebroken waren door de statines, chemisch en vol suiker, terwijl ze diabetes had, onbegrijpelijk. De medicijnen voor diabetes zijn zelfs toegenomen van 2 naar 3 pillen per dag. Mijn moeder at altijd rauwkost, dronk thee, hield van gezonde voeding. Als bijwerking van statines wordt genoemd: dementie en suikerziekte. Toen mijn moeder februari 2016 stopte is het proces van dementie en suikerziekte gestopt, maar niemand heeft dat gezien of benoemd.

Het heeft heel veel energie en inspanningen gekost om me te verdiepen in medicijnen en de gevolgen daarvan om mijn moeder nog proberen te redden van een afschuwelijke ondergang en lijdensweg. We hadden van elkaar kunnen leren, dat had mijn moeder heel graag gewild en zou ze heel erg gewaardeerd hebben.

Alle gesprekken met sog arts liepen op niets uit, in onze ogen door haar harde houding en alles weglachen, we hebben allebei een keer gehuild. Mijn moeder wilde er graag bij zijn en ik wilde niet praten zonder mijn moeder erbij, het ging om haar, maar zij mocht er van de arts niet bij zijn. Dat heeft veel kapot gemaakt, dat is haar te verwijten vinden wij.

Mijn moeder was een heel serieus iemand, maar werd onder het mom van dat ze het niet aan zou kunnen helemaal aan de kant geschoven. Ze heeft ons toevertrouwd, dat ze het gevoel had dat ze weggewerkt werd, heel angstaanjagend en bedreigend als je weg bent van huis, heel kwetsbaar totaal bent overgeleverd aan de zorg van mensen die je niet kent.

Als wij ons aan de (opgelegde) bezoektijden zouden houden en alles goed ging werd er beloofd dat er uitbreiding zou komen van de bezoektijden. We hebben hard gewerkt om een goede relatie op te bouwen met alle verpleging, die wist dat de zorg voor mijn moeder heel moeilijk was, vanwege haar (fijn)gevoeligheid, maar zag dat mijn moeder eindelijk tot rust kwam als wij er waren. Ze begrepen niet hoe wij dat deden, want het lukte niemand om goed met mijn moeder om te gaan. Toen ik na bijna een jaar eindelijk durfde te vragen of er uitbreiding kon komen van de bezoektijden, kregen we tot onze verbijstering een aangetekende brief dat ik alle berichten over mijn moeder op Facebook moest verwijderen, omdat ik geen zorgen mocht hebben over de tekort schietende verzorging van mijn moeder.

Een advocaat heeft gekeken en zei dat hij alleen maar een heel betrokken dochter zag en omdat ik ook geen namen had genoemd, zag hij er niets verkeerd in. Ik heb zelfs daarna alle berichten op vrienden gezet en er werd bevestigd dat er niets meer te zien was. Maar de bezoekregeling werd niets meer over gezegd. Dat is heel erg. We zijn weer misleid. Ik ben ook op Facebook altijd voorzichtig geweest en heel vriendelijk gebleven, omdat ik wist dat ik elk moment het verzorgingshuis uitgezet kon worden en dan mijn moeder misschien nooit meer zou zien. Als er werd besloten dat ik niet meer mocht komen, was mijn moeder natuurlijk niet in staat om daar iets aan te doen. Ik ben steeds heel zorgvuldig geweest en met alles en iedereen omgegaan, om alle problemen te voorkomen.

Veel mensen hebben via Facebook en mails twee jaar intens meegeleefd. Mijn moeder vond het ook heel fijn om zichzelf terug te zien, soms ook moeilijk, maar dat deed haar óók goed. Ze genoot van de mooie beelden van ons diepgaande contact, zoals mijn zingen voor haar, ook als ze in bed lag. Ze heeft mij gevraagd om haar lijden, zoals ze dat zei, wereldkundig te maken, omdat ze toch niet de enige was die zo aan het lijden was door de medicijnen en het weggestopt zijn. eenzaamheid.

Doordat ik steeds langzamer ging (durfde te) zingen kon ik mijn moeder door veel wanhoop, eenzaamheid en zelfs bijwerkingen van de medicijnen heen helpen. Mijn moeder voelde zich door mijn zingen, rustig en veilig genoeg om in zo'n eenzame, moeilijke en onveilige omgeving toch rustig in slaap te vallen. De verpleging bevestigde dat als wij geweest waren mijn moeder de volgende ochtend veel rustiger in bed lag.

Ik heb één keer aangekondigd dat ik 21 uur niet ging halen omdat mijn moeder al een uur op de wc zat. Dat incident is gebruikt om te zeggen dat de bezoektijden niet uitgebreid zouden worden. De sog arts heeft toen nog gezegd, nu ja één keer in bijna een jaar, maar daar verder niets aan gedaan. De ontlasting van mijn moeder was een drama na 30 jaar medicijnen die niet minder, maar nog steeds meer werden. Ik kon zeggen dat haar ontlasting zwart zag van de ferrofumaraat, die het lichaam zwaar belast, maar dat medicijnen zware bijwerkingen hebben, waar mijn moeder bijna aan ten onder ging, was onbespreekbaar.

Mensen op Facebook waren geroerd door mijn verhaal en kwamen ook met hun verhalen naar buiten. Ze zeiden dat ik met mijn openheid en delen veel moeilijkheden inzichtelijk kan maken en een bewustwording in gang heb gezet waar veel mensen iets aan hebben. Meer mensen vinden, ervaren dat er veranderingen nodig zijn in de ouderenzorg en de misstanden naar buiten gebracht moeten en mogen worden, zodat het kan stoppen en we nieuwe wegen gaan vinden met aandacht, voeding en zorg om mensen een gelukkige tijd te geven, in plaats van zo'n afschuwelijke lijdensweg.

Niemand vroeg aan mijn moeder wat zij graag zou willen, want haar wensen waren duidelijk en dat zou een verandering in gang gezet hebben van onmondig maken, naar luisteren naar wat iemand wil en echt nodig heeft. Ik kwam samen met mijn Marthe huisgenote, we hadden met mijn moeder een heel bijzondere band. We konden haar geven wat ze echt nodig had: rust, aandacht, warmte, liefde, buiten zijn in het groen en sappen in de blender om weer aan te sterken en betere darmen en ontlasting te krijgen. Maar helaas bleven de medicijnen doorgaan tot mijn moeders dood. En moesten naast het beperken van bezoek, ook de sappen en het wandelen buiten stoppen.

Mijn moeder heeft een afschuwelijk eenzame tijd gehad op de gesloten afdeling en is daar achteruitgegaan. Wij kwamen in plaats van elke dag nog maar drie dagen drie uur. Mijn moeder was 12 uur 's nachts alleen, en 12 uur in dezelfde houding in een rolstoel. Ze werd (ook 's nachts) niet meer naar de wc gebracht, pyjamapak aan, wat ze niet wilde en geen mogelijkheid om hulp te roepen, afhankelijk of er nog iemand kwam kijken, bestond ze eigenlijk al niet meer. Als wij kwamen kon ze in de stoel bijkomen en nog iets laten zien van haar eenzaamheid, verdriet, wanhoop en uitgeschakeld voelen en zijn.

Mijn vader kwam tussen de middag samen eten en wandelen, 6 dagen in de week. Hij gaf haar, totaal onverantwoord, dan ook medicijnen die ze 's morgens had geweigerd. Wij mochten alleen in de tuin zitten, waar mijn moeder 's avonds te moe voor was, of het was al donker. Als ze aangaf dat ze naar buiten wilde en wilde wandelen, de natuur voelen samen met ons, moesten wij zeggen dat dat niet mocht, heel pijnlijk en verschrikkelijk.

Mijn moeder weigerde steeds vaker de medicijnen, omdat ze niet meer kon, raakte ze steeds vermoeider, uitgeput en was ze vaak wanhopig. En wie zou dat niet zijn in zulke afschuwelijke omstandigheden? Er is duidelijk misbruik gemaakt van haar vriendelijkheid. Maar ze bleef hopen dat er een verandering zou komen. Toen dat echt niet meer gebeurde, is ze overleden. Niemand had gedacht dat het ineens zo snel zou gaan. Ik heb gewaarschuwd en gewaarschuwd, gehuild, ook in de rechtbank, gezegd dat mijn moeder smeekte om haar weg te halen uit die hel. Maar iedereen keek de ander kant op. Te moeilijk, te lastig, alleen maar wachten tot mijn moeder weg/dood zou gaan. Dat heeft ze gedaan, 18 mei 2019 is mijn moeder overleden, de lijkschouwer dacht waarschijnlijk door een hersenbloeding .

Twee dagen daarvoor was ze uit bed gevallen. Ze hadden haar na het aankleden met kleren aan in bed laten liggen. Ze had een grote blauwe plek op haar hoofd. Toen ik samen met mijn huisgenote er was had ze ook blauwe vingers. Ik heb ze nog warm gemaakt en haar voeten vastgehouden. Toen waren haar vingers in een uur tijd weer gewoon. Ik wist dat als ik wegging ze weer blauwe vingers en koude handen zou krijgen. Heel afschuwelijk om mijn moeder gedwongen achter te laten, wat ze al nooit fijn had gevonden. Ze heeft vaak gevraagd of we wilden blijven slapen. Nu mocht ik ook niet waken en is ze eenzaam overleden. Ze heeft nog een zetpil (paracetamol?) 'gekregen'. Een half uur later ademde mijn moeder niet meer.

Peter Rost, oud-vicepresident van één van de grootste farmaceutische bedrijven ter wereld (Pfizer), spreekt zich uit over banden tussen artsen en farmaceutische bedrijven: *“Het is angstaanjagend hoeveel overeenkomsten er zijn tussen deze bedrijfstak en de maffia. Het enige verschil is dat al die mensen in de farmaceutische industrie zichzelf zien als fatsoenlijke burgers. Maar als ze als groep bij elkaar komen en deze bedrijven runnen, lijkt er iets te gebeuren. Je kunt het vergelijken met de gruweldaden in een oorlog: mensen doen dingen waartoe ze zichzelf niet in staat zouden achten.*

Als iemand deel uitmaakt van een groep, kan hij dingen doen die hij normaal niet zou doen, omdat de groep zijn daden goedkeurt.”

In 2004 wees Rost op geknoei met cijfers bij Pfizer. In december 2005 werd hij ontslagen. Vervolgens schreef hij zijn boek *The Whistle Blower*, waarin hij onthult welke duistere technieken werden gebruikt om na de overname van het Zweedse Pharmacia meer dan 10.000 werknemers van dat bedrijf te ontslaan.

5 juni 2019 New York Times fatale dosis fentanyl bij 25 kwetsbare patiënten. Amerikaanse arts aangeklaagd,

<https://www.nytimes.com/2019/06/05/us/ohio-doctor-murder-fentanyl-overdose.htm>

Fentanyl is one of the most powerful opioids ever developed – it is 50 to 100 times as powerful as morphine, according to the Centers for Disease Control and Prevention – and very small doses of the drug can be fatal.

Abuse of opioid painkillers is a widespread problem with deadly consequences. From 1999 to 2017, almost 218,000 Americans died from causes related to prescription opioids. In April, federal prosecutors charged scores of medical professionals across seven states, including Ohio, with schemes to illegally distribute millions of the pain pills.

Het praten over minder medicijnen is al bijna een taboe geworden. Hoe minder hoe beter, maar medicijnen slikken wordt steeds normaler, een heel slechte ontwikkeling. Niemand is dadelijk meer vrij van chemische middelen of stralingen.

Mijn moeder wilde geen chemische middelen voor zichzelf, zie de verklaring van haar antroposofische huisarts bij wie ze heel lang is geweest, voordat mijn vader haar bij zijn huisarts plaatste. Mijn moeder belde de gemeente als planten werden weggespoten in haar straat en maakte foto's van voor en na het spuiten. Ze was zich heel bewust van de gevaren van chemische (bestrijdings)middelen.

Dank jullie wel voor het lezen, groeten

Leonor,
dochter van Janneke van Veen